

EL

MAGAZÍN

Divendres, 21 de gener de 2022

ECONOMIA

La crisi del coronavirus ha accentuat la bretxa entre rics i pobres, segons Oxfam

TECNOLOGIA

La digitalització creixent accelera noves tecnologies

MARC SANYÉ

VICTÒRIA ALSINA

"Reforçarem les delegacions que tenim a l'exterior"

Núm. 208

ENTREVISTA

VICTÒRIA ALSINA

“Les causes judicials no ens condicionen. No només continuarem fent acció exterior sinó que la consolidarem i la farem créixer”

L'entrada de Victòria Alsina (Barcelona, 1983) en el món polític va ser l'any 2018, en un concurs públic per a la plaça de delegada del govern als Estats Units i el Canadà, avalada pel seu expedient acadèmic com a doctora en Ciències Polítiques i Socials. Va ocupar el càrrec un any i es va quedar a Nova York, on va ser directora acadèmica del Center for Urban Science & Progress, fins al maig de l'any passat, quan la van nomenar consellera d'Acció Exterior i Govern Obert.

**Text: Natàlia Peix
Fotografia: Marc Sanyé**

Aquests dies tenen lloc actes a tot el país per incentivar la participació catalana en la Conferència sobre el Futur d'Europa. La ciutadania encara veu lluny les institucions europees?

És una cosa que no només passa aquí, sinó arreu de la Unió Europea. Hi ha el perill que es vegin llunyanes de la ciutadania quan, de fet, decideixen i regulen moltes coses que afecten la nostra vida més immediata a molts nivells. Per això el govern de Catalunya ha volgut participar amb veu pròpia en aquesta iniciativa que han promogut les institucions europees per fomentar l'acostament a la ciutadania. Aprofitem aquest esdeveniment per organitzar un espai de participació, una taula rodona en cada una de les vegueries de Catalunya, a més d'un espai en línia. Tot amb l'eslògan “Escolta, Europa”, amb una referència a Joan Maragall. El futur és a Europa, però ens ha d'escoltar.

En la de Vic en concret s'hi ha parlat de democràcia, seguretat, valors i drets. L'equilibri entre tots aquests aspectes està trontollant ara mateix?

Democràcia i drets són un prerequisit de tota la resta. Són dues coses que van lligades. Nosaltres volem fer valer aquest europeisme català, que ve de la societat i que també és l'agenda que tenim com a govern. Això no obstant és un europeisme exigent: som europeistes i crítics, en sentit positiu, perquè volem que els valors fundacionals de la Unió Europea siguin els que guïen el seu funcionament. Aquest “Escolta, Europa” també reclama que s'escolti Catalunya: els nostres drets lingüístics, per exemple, o el consens que hi ha sobre el dret a l'autodeterminació.

Arreu d'Europa sorgeixen moviments de protesta contra la vacunació i les diferents mesures

sanitàries adoptades pels governs.

És evident que no estem en el millor moment ni a Europa ni en general al món quant a qualitat democràtica. Hi ha desafecció, sorgeixen partits d'extrema dreta i moviments populistes. Per això és molt important fer valer els principis fundacionals de la Unió Europea, de les nostres democràcies i fer-los complir. Nosaltres volem fer valdre el convenciment que té el govern de Catalunya sobre la importància que a Europa es compleixi l'estat de dret i que el faci complir als estats membres seguint els estàndards que nosaltres creiem que han de formar part del dia a dia de les administracions i entitats del nostre país.

En relació a la qualitat democràtica, Catalunya també participarà al Summit for Democracy que impulsa el president nord-americà Joe Biden. De quina manera?

Tot i la pandèmia, una part rellevant de la feina del Departament d'Exteriors la fem a tot el món a través de les delegacions que hi tenim. I en aquest cas concret, la delegació que el govern de Catalunya té als Estats Units i al Canadà ha volgut participar en el cicle d'actes més importants que promou l'administració de Biden de la defensa dels valors democràtics un any després de l'assalt al Capitoli. Seran una sèrie d'actes que tindran ressò a diferents parts del món i nosaltres ens hi hem volgut sumar amb un acte com a govern de Catalunya per reflexionar sobre els reptes compartits de la democràcia. En l'àmbit internacional tu has de triar per quins valors vols que et coneguin. Si algú pensa, per exemple, en Estònia, que és un país petit, la gent pensa en administració electrònica, tecnologia i l'excel·lència en aquests àmbits. Nosaltres volem que un dels estàndards pels quals es reconegui Catalunya sigui la qualitat democràtica, la participació i la bona manera de fer en aquest sentit.

“Catalunya ha de tenir llei electoral pròpia. La dificultat per votar del mig miler de catalans que viuen fora és una greu vulneració d’un dret bàsic”

executiu o legislatiu d’un altre país per mi el més important és que hi hagi l’interès a escoltar quina és la posició i els interessos del govern de Catalunya. I aquest interès hi és, ens reben, ens escolten, hi ha complicitats... A vegades em pregunten: “I doncs, perquè no ho diuen públicament?” I és que a vegades en el món de les relacions internacionals molta cosa passa a porta tancada... El que és molt complicat és que algú surti i es posicioni públicament, això no obstant forma part de les mateixes relacions internacionals amb els estats.

Les causes judicials per l’acció exterior de la Generalitat dels últims anys condicionen les decisions que es prenen actualment en el seu departament?

Una de les primeres coses que em vaig trobar sobre la taula quan vaig arribar a la conselleria a finals de maig principis de juny era precisament un expedient del Tribunal de Comptes que llistava més d’una trentena d’alts càrrecs, des de polítics fins a directius públics que havien treballat en el marc de l’acció exterior del govern de Catalunya en els últims anys, i els sancionava fent-los tornar els diners que s’havien gastat en acció exterior, que és una competència legítima que tenim com a govern. El mateix estatut d’autonomia després de la retallada del Constitucional ens dona competències en acció exterior. Per tant, a aquestes persones se les ha multat per fer la seva feina. Jo, i és una cosa que compartim amb tot l’equip d’Exteriors, no tinc por. L’acció exterior és el nostre dret i és el nostre deure. Els pressupostos que hem aprovat per a l’any 2022 i que estem molt orgullosos de poder-los executar des del dia 1 de gener, incrementen la despesa en acció exterior pràcticament en un 29% i això és un missatge polític. Que no només en continuarem fent, sinó que la consolidarem i la farem créixer en àmbits on fins ara –perquè el departament és jove i ha viscut èpoques polítiques extremadament convulsives els darrers anys– no s’havia pogut arribar.

Per exemple...

Reforçarem les delegacions que tenim a l’exterior, que són les nostres antenes, oferirem millors serveis i donarem veu a la Catalunya exterior. Hi ha gairebé mig milió de catalans que viuen fora i volem aprofitar el seu talent, donar-los millors serveis. Oferirem també serveis d’internacionalització al món municipal perquè no tots els ajuntaments de Catalunya són el de Barcelona, que té recursos per tenir una unitat d’internacional, i també volem fer créixer la partida en cooperació. És un pressupost del que 4 de cada 10 euros es gastaran en polítiques de cooperació en el desenvolupament perquè volem mostrar que Catalunya sigui un actor actiu que participa en els reptes globals, des del canvi climàtic fins a les migracions o la mateixa pandèmia. Hem d’ajudar que tot el món es pugui vacunar i en temes de feminisme volem ser una referència, així com en la protecció dels drets humans.

Parlava abans de les recomanacions del Consell d’Europa. Per què considera que podrien ser un punt de partida per a la taula de diàleg amb el govern espanyol? A l’última reunió la part catalana hi va reclamar l’autodeterminació i l’amnistia...

Aquestes recomanacions a vegades s’han volgut desmerèixer dient que no eren vinculants. De victò-

ries judicials ja n’hem tingut i n’hem tingut força i jo crec que encara en tindrem més. Aquesta no era una victòria política, era l’aprovació d’unes recomanacions que van tenir un ampli suport polític. Les van votar molts països i de totes les famílies polítiques europees. La socialista –tot i que el PSOE no hi era, però sí la resta de formacions que formen el moviment socialista europeu– els va donar suport amb més d’un 85% dels vots favorables i la família política a Europa del Partit Popular les va aprovar per més d’un 63%. Per tant, aquestes recomanacions es poden considerar com una mediació internacional. I el que fan aquestes recomanacions europees és receptor-nos *de facto* l’amnistia. Encara que la paraula *amnistia* no hi aparegui, moltes de les recomanacions van en la línia d’una amnistia i de trobar una solució política a un conflicte polític. Per això a mi em sembla un bon punt de partida perquè marca una objectivitat i demostra que és una reivindicació que va més enllà del que reclama el govern català. És un clam i té suport internacional.

El retorn dels exiliats preveuen que es pugui produir en un termini relativament curt, si no s’accepta l’amnistia?

És un tema que hem de seguir no només des de Catalunya i Espanya, sinó de tot Europa. La qüestió catalana s’ha volgut presentar com un afer intern de l’Estat espanyol quan no és així. Té una gran dimensió europea, que va des dels represaliats fins a la defensa de l’estat de dret, els exiliats, el mateix dret a l’autodeterminació...

Un dels objectius que vostè es planteja per aquesta legislatura és impulsar la llei electoral catalana. Com se la imagina, aquesta llei?

Hem de tenir una llei electoral pròpia. Jo des del primer dia que vaig agafar el lideratge d’aquesta conselleria, vaig dir que vull promoure una llei electoral en aquesta legislatura. Això, però, requereix unes majories especials i s’ha d’aprovar al Parlament. També tenim un problema específic en el vot exterior, quan nosaltres anem pel món i parlem amb els catalans que viuen fora o jo mateixa com a catalana que he estat pràcticament una dècada als Estats Units, sé i sabem la dificultat de poder votar. El fet que aquest prop de mig miler de catalans que són fora no puguin votar és una vulneració dels drets polítics més bàsics. És molt greu. Amb l’*statu quo* actual caldria modificar la llei espanyola, la LOREG, per tal de facilitar el vot dels catalans a l’exterior. S’hauria d’eliminar el vot pregat i s’hi hauria de facilitar el vot electrònic. Em barallaré perquè hi hagi aquesta llei electoral catalana.

Amb qui es barallarà? Es necessita una majoria àmplia al Parlament.

Sí, es necessiten 90 escons. Faré la pressió i també el seguiment tant aquí com al govern espanyol perquè es faci aquesta modificació de la LOREG, perquè encara que tinguéssim llei electoral catalana aquests temes del vot pregat a l’exterior no canviarien si no modifiquem la llei electoral espanyola. I si no és possible, a la meua agenda hi ha el projecte d’impulsar una llei de modernització del sistema electoral, que encara que no ens faci canviar com repartim els vots i els escons, sí que ens ha de permetre tenir una sindicatura electoral pròpia, modernitzar els tempos i la comunicació dels vots, entre d’altres. Hem de ser ambiciosos, però si no ens en sortim és urgent modernitzar el sistema.

Quin balanç en fa dels primers mesos al capdavant de la conselleria?

El balanç que en faig és molt positiu. Quan tens vocació de servei públic, formar part del govern del teu país per mi és l’honor més gran. No vaig dubtar ni un moment de venir i poder liderar una conselleria que té una responsabilitat que és fonamental, que és la de representar a l’exterior un país com Catalunya, que la mateixa societat civil té una vocació internacional que és històrica. Som mediterranis, som europeus, hem de fer valer la nostra veu fora i en aquest sentit una de les coses que fem des de la conselleria és fomentar aquesta col·laboració públicoprivada en l’acció exterior.

“Explicuem als interlocutors internacionals que a Catalunya hi ha un conflicte polític que no s’ha solucionat i que s’ha volgut judicialitzar”

Vostè ha afirmat que el conflicte català només es resoldrà amb més qualitat democràtica. Com l’explica, com a consellera, aquest conflicte quan té interlocutors internacionals?

Tenim l’obligació com a govern i jo com a consellera d’Exteriors d’explicar sense distorsions i amb veu pròpia les prioritats polítiques que tenim en cada moment. Els detallo que tenim un conflicte, que és un conflicte polític que no s’ha solucionat, que s’ha intentat judicialitzar i els dic també les recomanacions que va aprovar abans de l’estiu l’assemblea parlamentària del Consell d’Europa, on recomanaven a l’Estat espanyol que trobés una solució política per a un conflicte polític i que havíem de trobar una solució pels nostres exiliats. Són una colla de recomanacions que van molt ben encaminades a descobrir una solució al conflicte en el qual ens trobem.

I quines respostes rep?

Molt interès. Bé, el món de les relacions internacionals és conservador per naturalesa i tot i que depèn amb qui parlis, però la gent el primer que li ve al cap són els altres estats, i la Unió Europea és un club d’estats. Però quan tu estàs amb un altre poder

OPINIÓ

Pere Martí i Bertran

Joan Triadú: model i mestre més enllà de les aules

Arran del centenari del naixement de Joan Triadú i Font (Ribes de Freser, 1921- Barcelona, 2010) i de la declaració d'Any Triadú, aquest 2021, per part de la Generalitat de Catalunya, s'han multiplicat els articles i les activitats a l'entorn de la seva obra, que no crec que sigui exagerat qualificar d'ingent. Una obra, com han assenyalat la majoria d'estudiosos, amics i familiars que n'han parlat, centrada en tres puntals: el pedagògic, el literari i el d'activista cultural. No aprofundiré en cap d'aquests vessants perquè ni soc especialista en la seva vida i obra ni el vaig conèixer prou com per gosar fer-ho amb la competència que ho han fet Agustí Pons, Carles Duarte o Joan Josep Isern, posem per cas. Sí que ho faré, però, des d'un punt de vista molt més personal i que no he vist tractat per ningú, almenys per ara: el del Joan Triadú mestre i model més enllà de les aules. Unes aules que va estimar i fer estimar, com mostra clarament una de les exposicions que se li han dedicat, la titulada "... a dins de classe soc feliç", comissariada per la seva filla Teresa. Ho faré, com he apuntat, des d'un punt de vista ben personal, tot i que amb prou feines si el vaig tractar (un parell de cartes intercanviades i alguna salutació en actes culturals o institucionals i prou), perquè tot i que mai no vaig ser alumne seu, he de reconèixer que em va influenciar, i molt, en la meua vida, tant professional com cívica. I ho va fer, gosaria dir, en els tres vessants que tant s'han destacat aquests darrers mesos. Em va servir per consolidar la

meua passió per la llengua i la literatura catalanes i amb orgull puc dir que el meu primer títol de "Mestre de català", atorgat per la JAEC (Junta Assessora per als Estudis de Català) l'any 1973, el tinc signat per ell, que en va ser un dels creadors i secretari durant anys, i que em va permetre de fer les primeres classes a través de la DEC (Delegació d'Ensenyament de Català) d'Òmnium Cultural, abans de llicenciar-me en Filologia Catalana. Em va servir de model quan vaig gosar començar a fer els primers passos com a crític literari, ja que els seus arti-

Em va marcar la seva actitud decidida i valenta en defensa de la llengua i la cultura catalanes

cles al diari *Avui*, recollits posteriorment en els volums *La novel·la catalana de postguerra* (Edicions 62, 1982) i *La poesia catalana de postguerra* (Edicions 62, 1985), per mi van ser imprescindibles, tant per a la meua feina de professor de Llengua i Literatura com per a les col·laboracions que vaig començar a fer, parlant de llibres de LIJ (Literatura Infantil i Juvenil) sobretot, a diversos mitjans.

I també em va marcar la seva actitud decidida, valenta i gosaria dir que pràctica, en defensa de la llengua i la cultura catalanes en tots els àmbits. En

recordo una anècdota que se n'explicava: alguns caps de setmana, ell, la seva esposa i alguns amics anaven a alguna de les urbanitzacions que començaven a proliferar, sobretot per la Costa Brava, la Costa Daurada... interessant-se pels xalets que oferien, però mostrant la seva sorpresa pel nom triat ("Los Viñedos", "Los Algarrobos", "El Rincón de la Calma"...), i deixant clar que no podrien tenir segona residència en un lloc així, que faria pensar a familiars i amics que se n'anaven a estiuejar a la Manxa o a Extremadura. Pel que es deia, van aconseguir més d'un canvi de denominació, en una època gens fàcil per al català. Aquesta anècdota i algunes altres que me'n van arribar em van animar a seguir-ne la petja, a petita escala tot sigui dit, però d'una manera ferma. I així, jo diria que en bona part gràcies al seu exemple, vaig començar a fer cartes a ajuntaments, institucions, empreses... demanant que m'enviessin les factures o la correspondència en català, que catalanitzessin el servei... Abans d'escriure aquestes quatre ratlles, n'he repassat algunes i déu-n'hi-do les que vaig arribar a enviar i déu-n'hi-do algunes de les respostes.

He volgut parlar d'aquest Joan Triadú, digueu-ne particular, digueu-ne íntim, perquè estic segur que, com en el meu cas, per a molts va ser mestre i model més enllà de les aules. Celebrem aquest centenari i, dintre de les nostres possibilitats, ajudem a difondre'n l'obra i el missatge, perquè el país encara necessita molts i molts Joans Triadú.

Llorenç Capdevila

DE REÜLL

Bilingües o llirilingües

Molts dels qui més es posen a la boca les virtuts del bilingüisme són parlants que no el practiquen o el practiquen amb un clar desequilibri en favor del castellà. Parlen de riquesa i de tolerància per afirmar, tot seguit, que la "lengua común" és aquella que uneix i garanteix la sacrosanta convivència en una Espanya multilingüe i multicultural però, sobretot, espanyola i castellana. L'argument, emparat en la força política d'un estat i en la mentalitat submissa i acomplexada dels parlants de la llengua històricament minoritzada, fa fortuna especialment entre els joves, que fan del castellà la llengua de les xarxes ("per arribar a tothom") i abominen d'un català que, ai!, no és prou enrotllat i resta seguidors.

Fixeu-vos que, molt sovint, qui canta les virtuts del bilingüisme és qui en realitat defensa el bilingüisme dels altres. El bilingüe pot utilitzar dues llengües (oh, riquesa!) però es veu obligat a emprar

la del monolingüe quan hi interacciona. Està molt bé que tu siguis bilingüe perquè així quan t'adrecis a mi i a tots els monolingües castellans ho faràs, naturalment, en la "lengua común". És el bilingüisme "que nos dimos entre todos", el que dona per fet que només utilitza dues llengües una part de la comunitat, la part feble. I si pretens que sigui a l'inrevés, si deixes de ser condescendent i plantejes que els castellanoparlants haurien de canviar de llengua quan se t'adrecen, et tractaran de tancat, de provincià, de supremacista, de talibà, d'intolerant, de radical, de nazi i de traïdor.

La llengua només la salvarà (i, sí, estic convençut que encara es pot salvar) la convicció per part dels parlants que és a les nostres mans salvar-la, i que una llengua només se salva amb l'ús continuat i persistent dels qui la senten com a pròpia i la incorporació de nous parlants que tinguin la necessitat d'utilitzar-la.

El mantra segons el qual si el català va sobreviure al franquisme no morirà mai és enganyós i d'un cofoisme ingenu. Només cal parar l'orella a les converses entre la gent jove, al carrer, al pati de l'escola o al TikTok. Només cal fixar-se en quina llengua es desenvolupen les converses quan entre els qui parlen n'hi ha un (només un) que s'expressa en castellà. I no s'hi val a exhibir, ara, quatre experiències individuals, heroiques i excepcionals, de resistència lingüística. Cal tenir les coses clares: el bilingüisme sempre acabarà beneficiant una de les dues llengües que suposadament conviuen en equilibri, i sempre serà la més poderosa, la que té un estat, unes lleis impositives i uns mitjans addictes al darrere, aquella en la qual està legalment permès i socialment ben vist ser monolingüe. Pensar una altra cosa és (amb permís del Pau Vidal, de qui manllevo el concepte) llirilingüisme en estat pur.

OPINIÓ

Josep Burgaya

DES DE FORA

Les vergonyes del Parlament

Viure i cobrar sense treballar és una fantasia que tots hem tingut alguna vegada. Hem imaginat a quines activitats recreatives i lúdiques dedicaríem el nostre temps amb la tranquil·litat de cobrar una bona nòmina i sense que, en contrapartida, haguéssim de fer uns horaris, assumir unes responsabilitats, donar comptes... Fer ingressos i viure la vida sense esforç i sense la condemna bíblica del treball, qui més qui menys, se'ns posaria bé. Però per la majoria dels mortals és un pensament momentani, una pura quimera que no es complirà mai i que, probablement, és molt millor que no es materialitzi. Aquesta setmana, però, hem descobert que hi ha gent a prop nostre que sí, que la vida li ha regalat aquesta possibilitat. Vint-i-tantes persones (no en diré treballadors per respecte als que ho són) a sou del Parlament de Catalunya i sembla que de manera extensiva a altres institucions com la Sindicatura de Comptes han obtingut el privilegi de, només amb quinze anys d'antiguitat, poder cobrar el salari complet a partir dels seixanta sense acostar-se a la feina. Compte, no és una jubilació anticipada. Com a bona cultura funcionarial, continuen essent propietaris de la plaça i van generant triennis que engrandeixen el seu salari. El concepte utilitzat per aquesta magnífica obra de deixadesa, ganduleria i malbaratament dels recursos públics rep el poètic nom de "permís d'edat". El tema no és nou i sembla que aquesta prebenda es remunta el 2008. El procediment és clar: es volen renovar alts empleats de la institució i als responsables polítics que no se les volen tenir amb els funcionaris decideixen oferir-los un retir daurat que és cobrar i no acostar-se a la feina. Perquè la cosa no faci tan mal d'ulls, s'estén a tots els funcionaris de la institució, que s'apunten delerosos a tal possibilitat. El petit considerant a tenir en compte és que això tan injust, injustificat, immoral i costós ho paguem entre tots. Ningú hauria finançat de la seva butxaca tan il·lògica situa-

Fets com el dels salaris dels funcionaris de la cambra són brot de cultiu del discurs antisistema

ció de privilegi.

El tema no és anecdòtic i posa de relleu no només la manera frívola en què s'utilitzen massa sovint els cabals públics, sinó també els beneficis que implica treballar a l'ombra del poder. Perquè si el mateix concepte resulta inacceptable, també descobrim uns nivells de salaris en algunes activitats que res tenen a veure ni amb consideracions de proporcionalitat ni amb el mercat. Hem vist nòmines que van dels 4.000 als 10.500 euros mensuals. Xifres

impúdiques. Quan el tema ha aparegut, han quedat fotografiats els presidents del Parlament que hi ha hagut ençà del 2008 i que han donat per bona la situació. Ernest Benach de manera maldestra ho ha justificat en nom que "eren altres temps". I tant. Temps de crisi econòmica, d'acomiadaments i precarització que ell, però, ben assegut en el cotxe oficial que es va fer *tunejar* per viatjar més còmode, no es va donar compte del que passava a fora. De fet, cap temps dona coartada a una cosa com aquesta i més els valdria als molts que ho sabien que passessin vergonya, demanessin disculpes i ho arreglessin. Perquè a banda de presidents de la institució, hi havia mesos del Parlament amb representants de tots els grups parlamentaris que sembla que o bé no es miraven el pressupost anual que aprovaven o bé s'instal·len ara en el cinisme d'argüir un desconeixement que no podien tenir. Hi ha també tots els diputats de la Cambra, de les bancades del govern o bé de l'oposició, a més de la multitud de filtres de control pressupostari que s'havien d'haver adonat, denunciat i impedit el que algú ha definit com una "pràctica de pillatge institucionalitzada".

Constatem sovint el distanciament de la política per una part creixent de la ciutadania i fins i tot les actituds *antipolítiques* que reforcen els discursos populistes i il·liberals de les dretes extremes. Encara que les falles del sistema democràtic no justificaran mai la seva negació, fets com el dels salaris del Parlament així com la deixadesa i frivolitat que ho ha permès són el brou de cultiu del discurs dels que s'han constituït com a antisistema. Així és fàcil bastir l'existència d'una casta feta de connivències entre funcionaris i polítics la finalitat última de la qual seria l'extracció de bons salaris i tota mena de canongies. Si no es depura de manera clara i exemplar aquest tema i totes les seves derivades, en això el país hi haurà perdut coses molt més importants que diners.

EXCLUSIU

PER A

SUBSCRIPTORS

D'EL 9 NOU

A partir d'ara,
teniu accés directe a

**L'HEMEROTECA
HISTÒRICA**

Entreu a el9nou.cat/historic-hemeroteca
un arxiu documental molt valuós
al vostre abast

Totes les notícies
des de
1990

Si encara no sou subscriptors, truqueu al **93 889 49 49**
o entreu a el9nou.cat/subscriure

LLIBRES

CRÍTICA LITERÀRIA

Jordi Vilarrodà

Recuperar mots per salvar la llengua

Hi ha qui diu que cada català porta un filòleg a dins, com aquells que porten un entrenador de futbol al seu interior. Passeu-me l'exageració, però sí que això explicaria que determinats llibres sobre llengua tinguin a casa nostra un èxit notable. I més ara, en què la consciència sobre el moment delicat pel qual travessa el català ha passat a primer terme, fins i tot per als que ens governen. Això explica que llibres com *Salvem els mots* estiguin ja en la cinquena edició.

Badia és un filòleg amb extensa experiència en el camp dels mitjans de comunicació, i actualment és qui corregeix i marca les pautes d'estil en el digital *Vilaweb*, que s'ha distingit per la seva cura en l'aspecte lingüístic. Al Twitter té un compte (@jbadia16) on deixa els seus consells, orientacions i recomanacions (Badia no és dels que renya). Durant un temps, la seva piulada de cada dijous anava amb l'etiqueta #salvemelsmots, i era una petita llista de paraules que al seu entendre cal preservar perquè s'estan perdent. D'aquí va venir la proposta de l'editorial de donar forma de llibre a aquest contingut.

Salvem els mots conté unes dues-centes recomanacions ordenades per ordre alfabètic en què primer hi ha el vocable que ara s'està imposant i després el més genuí, que està caient en l'oblit.

Compte, que tots dos són correctes! Si ara ens hem avesat a dir *creuar* en lloc de *travessar* –un carrer, per exemple– no estem fent cap incorrecció. Però (oh, casualitat!) Badia detecta que sempre és la paraula més semblant al castellà la que imposa el seu ús en detriment de l'altra. Ara no fem *malbé* sinó que *destrosem*, no *tastem* sinó que *provem*, no hi ha *flaire* sinó *olor*, ni *revolts* sinó *corbes*, hem canviat *estar de pega* per *tenir mala sort* i no fem un *pensament* sinó que *ens decidim*. I pel camí, la nostra parla es va empobrint i es va fent cada vegada més estandarditzada. Badia ens recorda una llengua que molts de nosaltres portem dins nostre –com el filòleg– però que senzillament hem deixat de fer servir. De *fer servir*, no d'*utilitzar*. I els mitjans de comunicació segurament que hem posat el nostre granet de sorra en aquesta pèrdua perquè hem dit més que es tancava l'*oci* nocturn a causa de la pandèmia que no pas el *lleure* nocturn.

Salvem els mots no és una proposta per tornar a una llengua encarcerada. Tots els que inclou Badia són perfectament vius. I els tenim allà, en el disc dur de la nostra memòria com a parlants. Només cal que els traiem la pols i els posem en circulació en el nostre ús quotidià. Sense cap vergonya.

SALVEM ELS MOTS

Autor: Jordi Badia i Pujol

Editorial: Rosa dels Vents

Lloc i any d'edició: Barcelona, 2021

Nombre de pàgines: 246

Núria Tomàs i Mayolas

Veure-les passar

La protagonista d'aquest àlbum il·lustrat és la senyora Júlia, una dona d'edat avançada que sempre ha anat deixant que la vida passi sense atrevir-se a viure-la plenament. És un llibre que ens parla de la solitud de les persones grans i d'aquelles il·lusions amagades que no es fan realitat perquè ens falta una mica d'empenta. L'empenta, en aquest cas, sí que apareix, la porta el vent, que s'endú pel balcó el vestit que cada any es fa la senyora Júlia per anar al ball de festa major i que no acaba mai. El vestit anirà a parar a les mans del nou veí. Serà ell qui li donarà la força necessària per sortir a ballar.

Nanen García-Contreras és una il·lustradora andalusa que acostuma a escriure les històries que dibuixa, i li agrada establir diferents nivells de lectura. L'àlbum busca reflexionar sobre l'equilibri que hem d'aprendre a trobar entre el nostre món interior, que ens fa sentir confortables, i la realitat exterior. El text és senzill, sintètic, just per narrar la història, i deixa que siguin les il·lustracions les

que ens transmetin les emocions dels personatges i l'ambient del poble on se situen. Aquestes estan realitzades amb tècnica mixta, combinant el gravat, l'estampació, les ceres i els llapis de colors; l'acabat és digital. La paleta de colors és força acotada: hi dominen el verd i el vermell, inspirats en els colors dels patrons de revistes de costura, i s'hi afegeixen alguns tons rosats, blaus, liles, grocs i taronges en moments concrets, per destacar els canvis en el dia a dia de la protagonista, com quan tria la roba per fer-se el vestit nou, o bé quan finalment surt de casa. Gràficament, hi trobem una gran economia d'elements, que s'integren amb naturalitat sobre el fons gris del paper reciclat, i diferents recursos de narrativa visual, com ara la repetició d'escenes per emfatitzar la rutina, la utilització de l'anvers i el revers d'una pàgina per a una mateixa il·lustració, la presència constant d'un gosset, que reforça l'actitud de la protagonista, o bé, a les guardes, la plasmació de dos elements essencials de la història que se superposen: patrons de costura i petites garlandes festives, estampades en verd i vermell al començament, i de tots colors al final.

És una proposta rodona i ben treballada que ens ve de l'editorial Bookolia, especialitzada en el llibre il·lustrat per a un públic infantil i juvenil.

BOCABADADA

Autora/Il·lustradora: Nanen

Traductor: Xavier Basora

Editorial: Bookolia

Lloc i any d'edició: Madrid, 2021

Nombre de pàg.: 32

NOVETATS EDITORIALS

'Ràbia'
Sebastià Alzamora
Ed. Proa

Taylor, la gossa que feia companyia a un home de mitjana edat en la seva casa d'una urbanització, mor enverinada. S'escau els mateixos dies en què mor un home assassinat, un veí a qui ell veia quan passejava l'animal. El protagonista es replanteja la seva relació amb el món que l'envolta, degradat, però en el qual també hi ha lloc per a l'amistat.

'La diagonal Alekhin'
Arthur Larrue
La Campana

Va ser un mestre dels escacs, però també un *il·lustre execrable*. Per algun motiu Aleksandr Alekhin, rus nacionalitzat francès, va ser conegut també com *el sàdic dels escacs*. L'any 1939, quan l'exèrcit francès el crida a files, ell accepta la invitació per crear una escola d'escacs al servei del Tercer Reich. I lliga el seu destí al de Joseph Goebbels.

'Geosmina'
Cinta Farnós
La Magrana / Random House

Random House dona nova vida al segell històric de La Magrana i comença amb aquesta novel·la, el debut literari de Cinta Farnós. La seva protagonista, la Llúcia, viu a Irlanda, i tornarà al seu poble ebrenç quan li diuen que la mare ha mort d'accident. Emprerà llavors el viatge que ella volia fer, viatge també cap al seu propi passat.

'Causa general'
Jordi Panyella
Angle Ed.

Hi ha 3.628 persones que d'una manera o altra han patit la repressió pels fets de l'1 d'octubre de 2017. Aquest llibre de Jordi Panyella, amb una trajectòria reconeguda com a periodista de tribunals, els dona veu. Des dels més coneguts fins als activistes de base dels quals s'ha parlat poc. I alguns que fins ara no sabíem que ho havien estat.

'Pandèmia i postveritat'
Jordi Pigem
Fragmenta Ed.

Sovint es comparen situacions actuals amb les que van vaticinar autors com Huxley o Orwell. L'autor, filòsof, contrasta textos com *Un món feliç* o *1984* amb propostes econòmiques sorgides dels fòrums mundials, i algunes vegades no hi ha tanta diferència. La pandèmia ha donat una empenta més a transformacions que ja eren latents.

GEOGRAFIA LITERÀRIA

Llorenç Soldevila

Plaça Vella

“Campanes. Avesades a un espai que les acull com una falda, avui s'avergonyeixen de saber-se còmplices d'un guirigall sense raó. Plaça Vella, íntima i quieta com un llac adormit. Travessem d'esquitllentes, furtivament, la Plaça gran. Un moment, a contracor, s'atura el xivarri. Aquests dies, no ens calia, la Plaça. L'hem lliurada a les atraccions de fira que ens la percudeixen amb ritmes frenètics. Com enyoro els matins de mercat, assolellats i casolans! I aquella malenconia de les tardes de diumenge! Hi ha festes –la mateixa de Santa Coloma– que requereixen una plaça, i altres festes que no. Potser amb això endevinaríem les que són autèntiques i les que no ho són.

Baixem pel carrer de l'Hospital, nervi antic de la vila. Empebrat desigual. El sant es balanceja sobre els múscles dels portants. Tot davallant, evoco les tristes corrues d'hivern cap allà baix, el clos dels xiprers que a tots ens esperen. Penso en les hores d'estiu que han fugit i en les cares esborrades a l'ombra. En les falcies que ja no sé on són i en el gerani tot sol que s'ha emmesteït, qui sap si per sempre. Penso en aquest meu país i en el seu demà incert, que em turmenta.

Busquem amplària de carrers i ens enfilem cap al Passeig, entre mirades forasteres i desconcertades. Els músics, alentint el ritme, pretenen donar caient religió a qualsevol pasdoble. Sota el Portal, la processó ateny un moment gairebé de plenitud. El seguici sembla moure's d'acord amb un disseny ancestral. Ara sentim la terra i l'antiga veu de les pedres. Hi ha molts obscurs batecs que convergeixen en aquest instant. Potser amb aquest gest que he cregut inútil, contribuïm a mantenir una flama invisible. ”

Josep Esteve

AUTOR
Josep Esteve
(1929-2008)
OBRA
'Escrips'
Junta del Monestir de Sant Joan de les Abadesses, 2007
INDRET
Plaça Vella
MUNICIPI
Centelles
COMARCA
Osona

Josep Esteve dedicà poemes i proses a la vila i la seva gent que es publicaren inicialment en els programes de festa major. Amb la que hem triada podem fer un breu recorregut, seguint el record fidedigne d'una processó pels carrers de la vila medieval fins arribar al Portal, veritable signe d'identitat dels centellencs.

ALBERT LLIMÓS

LLENGUA

EL 9 ETS I UTS

208

LÈXIC

Del porc, fins la cua és bona (I)

Fa un temps el CNL del Vallès Oriental va elaborar un lèxic acompanyat d'il·lustracions en què es descriu tot el procés de producció del porc des del naixement i la cria fins que, degudament transformat, s'ofereix al consumidor al taulell de la cansaladeria. Aquest tipus de vocabulari molt sovint varia segons les comarques, en aquest cas la font utilitzada van ser els cansaladers de la Garriga.

Durant uns dies us oferirem fragments d'aquest lèxic.

Hem tingut garrinada

Aquesta nit la **truja** ha **garrinat**. Han nascut una dotzena de **garrins** [a Osona també en diem **godall**, molt sovint pronunciat **godai** pel isme dialectal], que viuran amb la mare, a la

mateixa **cort**, durant unes setmanes. D'aquí a dos mesos el **criador** els **desmamarà** i a partir d'aquest moment podran menjar farina, pinso, gra, i també glans, garrofes i restes orgàniques, que els abocaran a l'**obi** (o **menjadora**) a través de la **tremuja**. Just després de desmamar-los **sanaran** els mascles. Quan els porcs joves surtin al pati, com ja fa el **verro**, es rebotaran en el fang i **furgaran** a terra amb el **musell** a la recerca d'alguna cosa comestible. Sovint en sentirem els **gruny**s i de tant en tant algun **xiscle** o **esgüell**.

Font: CNL del Vallès Oriental. *Del porc, fins la cua és bona. Lèxic del porc i l'embotit.* <https://www.cpnl.cat/xarxa/cnlvallesoriental/publicacions/1037/del-porc-fins-la-cua-es-bona-lexic-del-porc-i-lembotit>

Us animem a seguir aquesta secció i us convidem a fer-nos arribar consultes i comentaris a través de **vic.ass@cpnl.cat**

Oficines i serveis:
granollers@cpnl.cat
ripolles@cpnl.cat
vic@cpnl.cat

www.cpnl.cat/xarxa/cnlosona/

EDUCACIÓ

Montse Corderas Espona - Comunicació i Formació

La importància de llegir

Llegir llibres de tota mena, per plaer, és una font de coneixement, d'aprenentatge, de creixement personal, d'obertura al món... i s'està perdent, potser per manca de temps. Les xarxes socials tenen els nens i joves absorbits –i els adults també...

La lectura no només millora el vocabulari d'un infant i l'ajuda amb l'ortografia i redacció, sinó que també incrementa la seva comprensió lectora. La clau per fomentar els hàbits de lectura en els nens i nenes és llegir amb ells a casa des d'una edat primerenca. En fer-ho junts, amb freqüència, aprendran de primera mà els seus beneficis, i els ajudarà a desenvolupar la motivació per llegir.

La lectura els ajuda a conèixer més sobre el món en el qual viuen, a conèixer-se a si mateixos i al seu entorn més a fons. És una font única de noves experiències. Per això, és important que comencin a familiaritzar-se amb els contes al més aviat possible, encara que no hagin après a llegir encara.

Raons per les quals llegir llibres és important

- La lectura és evasió i entreteniment.
- La lectura desperta la curiositat i alimenta la imaginació i la creativitat.
- La lectura exercita el cervell.
 - La lectura augmenta la concentració.
 - La lectura ens manté informats.
 - La lectura afavoreix l'aprenentatge.
 - La lectura millora les habilitats lingüístiques i de comunicació.
 - La lectura empatitza i sociabilitza.
 - La lectura ajuda a crear vincles.
 - La lectura és companyia.
 - La lectura permet la relaxació, el descans i és capaç de reduir l'estrès.
 - La lectura és salut.

Amb tot, la lectura és una pràctica indispensable en el creixement i desenvolupament tant intel·lectual com personal, a totes les edats.

MÚSICA

EL CLÀSSIC

Jaume Espuny

ART GARFUNKEL 'Angel Clare'

Columbia, 1973

Aquí tenim la meitat del duo més famós de tots els temps, Simon & Garfunkel. I la meitat és Art Garfunkel, que tres anys després de separar-se de Paul Simon va debutar en solitari el 1973 amb aquest *Angel Clare*, un nom tret d'un personatge d'una novel·la de Thomas Hardy. El primer que s'ha de dir del disc és que és bonic, agradable, tranquil, molt ben produït, i Garfunkel, com ja se sabia, canta com els àngels. La seva veu és la perfecció feta cant. A l'àlbum no hi ha sorpreses. Sona molt semblant a qualsevol disc de Simon & Garfunkel, sobretot a l'últim, *Bridge Over Troubled Water*, però sense una segona veu. Els músics que l'acompanyen, perfectes, amb dos guitarristes de renom, J.J. Cale i Jerry Garcia. I cançons molt maques, la gran majoria balades, com "All I Known", que va ser la més famosa, "Down in the Willow Garden", "Mary Was an Only

Child" i, sobretot, "Woyaya". I també la rítmica "I Shall Sing", de Van Morrison. A diferència de Paul Simon, Garfunkel ni tocava cap instrument ni componia, per tant, havia d'anar buscant cançons per aquí i per allà. Això sí, sempre ha tingut bon gust. Aquest primer disc és el millor que ha gravat fins ara, una dotzena en total, no gaires. De fet, des de 1970 ha treballat més com a actor de cine que no pas com a músic. Fa anys que no grava, però va actuant amb regularitat.

NOTES

Els Pets, Els Catarres i Sau30 trauran discos aquest 2022

Discogràficament parlant, el 2022 promet. Clàssics que tornen i grups i músics més novells que s'han de consolidar en una temporada que es preveu generosa. Un dels primers discos a arribar serà *Diamants*, el cinquè treball d'Els Catarres que es publicarà al febrer. Després de rebre la Creu de Sant Jordi a finals de 2021, a l'abril també es preveu que arribi el 13è disc d'estudi d'Els Pets, que han confiat de nou en Joan Pons (El Petit de Cal Eril) per a la producció del treball. A part d'Els Pets, uns altres clàssics que tornen aquest 2022 són Antònia Font, retirats des de 2013. Els mallorquins faran concerts i trauran també un nou disc, del qual de moment n'han avançat *Un minut estroboscòpic*. I parlant de retorns sonats, d'aquí a unes setmanes també arribarà el primer disc de Sau30, que es

titularà *Mil i una nits i uns quants dies*. D'aquest treball ja se n'ha avançat algun *single* i suposa el retorn de Sau 24 anys després de treure el darrer disc d'estudi. Això sí, el retorn és amb Jonathan Argüelles a la veu i amb el nom de Sau30, la banda creada per Pep Sala per celebrar precisament les tres dècades de Sau. Entre d'altres, també trauran nou disc els barcelonins Blaumut, que han fitxat el bateria osonenc Toni Pagès; la internacional Rosalia, que publicarà *Motomami*, o Suu, que pels volts de Sant Jordi també traurà nou disc.

EL TEST

Josep Maria Villegas

Primer instrument que vas tocar? La flauta dolça. **Primer grup del qual vas formar part?** La Ruta, amb en Gil Llopart. **Primer bolo en directe?** Amb La Ruta en un acte contra l'alzheimer al recinte firal del Sucre de Vic l'any 199... Uff! **Primer disc que et vas comprar?** *Synchronicity* de The Police. **Quants discos tens?** Uns 200 entre CD, K7 i algun vinil. **Salva'n tres.** Qualsevol de R.E.M., *Dire Straits* de Dire Straits i qualsevol de la primera època dels Rolling Stones. **Grups i músics de capçalera.** Dire Straits, R.E.M. i The Rolling Stones. **Un concert (com a públic) per recordar.** Significatiu, el d'Amnistia Internacional a Barcelona el 1988, i per impacte, el de la gira *Rock & Roll Train* d'AC/DC el 2009 al Palau Sant Jordi.

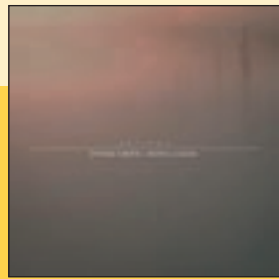
NOVETATS DISCOGRÀFIQUES

Jordi Sunyer

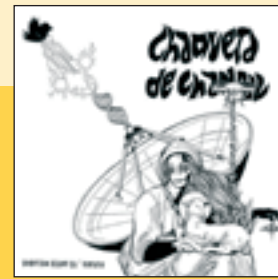
MARC SEGUÍ 'Pinta y colorea'

La portada enganya. No es tracta d'un disc de música infantil sinó del primer llarga durada d'un dels músics amb més projecció de l'escena ibèrica, el mallorquí Marc Seguí. El treball inclou 14 temes cantats en castellà que combinen amb encert l'indie, el pop, el *lo-fi* i també alguns sons urbans. Ah! I l'ha editat Warner, una multinacional que va veure en ell un diamant en brut. Seguí és una més de les perles que han nascut últimament des de les Illes (Pistola, Anna Ferrer, Salvatge Cor, Marcos González, Reïna...) i caldrà seguir-lo amb atenció.

SÒNIMES 'Entre crits i matalassos'

Segon llarga durada de Sònimes, un grup amb un peu a Igualada i l'altre a Barcelona format per Sergi Bofill i Núria Marimon. Van debutar el 2018 amb *Fantasies de pa sucat amb oli* i ara hi tornen amb un nou disc de pop-rock reposat amb aires *folky* amb nou peces –i un *bonus track*– on destaca l'aparició de cordes en alguns talls buscant una sonoritat propera als primers treballs de Blaumut. No seran uns supervendes ni tampoc sonaran als grans festivals però la proposta, feta des de l'amateurisme, és honesta i sincera.

CHAQUETA DE CHÁNDAL 'Futuro, tú antes molabas'

Tres anys després de debutar amb el recomanable *Gimnasia menor* el trio Chaqueta de Chándal (Guillem Caballero, Natàlia Brovedanni i Alfonso Méndez) torna a la càrrega amb un disc de rock, pop i una mica de punk (sobretot en l'actitud) on pinten un panorama més aviat descoratjador. La banda està empenyada i, a base sobretot d'ironia, facturen cançonasses com *Tutorial para villanos*, *Presos y Políticos y Viceversa*, *¿Por qué lo llaman amor cuando quieren decir Bezos?* o *Queremos ir a misa*. Les lletres no tenen pèrdua.

TECNOLOGIA

Tecnonews /AMIC

Tecnologies emergents per als pròxims anys

La digitalització s'ha accelerat en els últims 24 mesos, i ha transformat la manera en la qual treballem, aprenem, ens comuniquem i consumim els serveis i l'oci. Aquestes són algunes prediccions de Cisco sobre tecnologies emergents que ampliaran encara més les capacitats digitals en els pròxims anys.

- Processament en l'extrem de la xarxa. L'allau de dades impulsarà l'extrem de la xarxa cap a nous paradigmes de desenvolupament d'aplicacions i experiència. Les interaccions amb les aplicacions –tant si presten servei a clients com si se centren en les connexions d'empresa a empresa o fins i tot de màquina a màquina– generaran dades addicionals amb el propòsit exprés de proporcionar coneixements predictius. En molts casos d'ús requeriran el processament d'informació en l'extrem de la xarxa, incloent-hi l'aprenentatge automàtic i altres capacitats.

- La intel·ligència artificial (IA) haurà de ser més ètica i responsable. L'aprenentatge automàtic i la IA ens ajudaran a processar de manera intel·ligent i gairebé en temps real la gran quantitat de dades generades, que porten associades qüestions de sobirania, privacitat i compliment legal. Organitzacions i governs hauran així d'aplicar una IA ètica i responsable al llarg de tot el seu cicle de vida: disseny, desenvolupament i desplegament.

- Serveis digitals optimitzats mitjançant connexions augmentades i integrades. Internet facilita l'accés al treball, les oportunitats i els serveis. Però

requereix una connectivitat omnipresent, fiable i sempre activa a preus accessibles. Aquests serveis digitals sense fissures es basaran en connexions augmentades per IA i compatibles amb totes les generacions cel·lulars i wifi, a més de constel·lacions de satèl·lits d'òrbita baixa. Només així es farà realitat el metavers.

- La computació i la seguretat quàntiques revolucionaran internet, interconnectant-se de forma molt diferent de les xarxes de comunicacions clàssiques que utilitzen bits i bytes per

transmetre veu i dades. Aquestes xarxes quàntiques proporcionaran major qualitat i seguretat, així i tot, exigeixen una reinvençió de sistemes i òptiques per a una internet evolucionada amb una latència encara més baixa i una major amplada de banda.

- Les tecnologies immersives trencaran les barreres de la comunicació, l'aprenentatge i el treball col·laboratiu. En els pròxims anys mantindrem reunions a distància mitjançant tecnologia hologràfica, de forma molt més realista que un avatar. Les eines de col·laboració aprofitaran aquesta capacitat 3D fotorrealista i en temps real per compartir tant contingut físic com digital, i es completaran amb funcionalitats d'IA activades automàticament.

Ayaneo, una videoconsola vinculada a la Nintendo Switch

El format de la Nintendo Switch ha creat escola, fins a tal punt que Valve (companyia desenvolupadora i distribuïdora de programari lúdic, coneguda per títols com Half-life i el seu sistema de distribució Steam) ha fet una cosa similar amb Steam Deck, la seva pròpia videoconsola portàtil, i ara surt a la venda un altre rival: Ayaneo.

Seguint la mateixa filosofia, Ayaneo es presenta en un format petit i portàtil, amb pantalla de set polzades integrada i un parell de laterals que contenen comandaments, que s'estenen fins a la seva part superior.

La trobem en dues versions diferenciades segons la seva potència: l'Ayaneo 2021, basada en un microprocessador AMD Ryzen 5 4500U amb 16 GB de memòria RAM de tipus LPDDR4x, i un espai d'emmagatzematge de 512GB o 1TB en una unitat d'estat sòlid PCIe, i l'Ayaneo 2021 Pro, d'aparença idèntica, però basada en un micro AMD Ryzen 7 4800U amb 16GB de memòria RAM, i el doble d'espai d'emmagatzematge, 2TB.

Ambdues disposen de connectivitat wifi 6 i Bluetooth 5.2, les últimes versions amb versions estàndards de connectivitat sense fil respectives per a cada cas.

Per si no s'han fixat en el detall, l'arquitectura del micro utilitzat en cada cas les converteix en tot un ordinador x86-64, és a dir, un PC com qualsevol dels que podem tenir a casa. I, amb aquesta condició, podem convertir qualsevol dels dos models de l'Ayaneo en un ordinador.

Per a això, només fa falta connectar-li un teclat, ratolí i, per a treballar més còmodament, un monitor extern més gran, gràcies als seus ports USB de tipus C. Per a facilitar aquesta tasca i usar aquesta consola també com un potent ordinador, el sistema operatiu que té és el Windows de Microsoft en la seva versió 10.

Per facilitar encara més el seu ús com a ordinador, Ayaneo disposa també d'un dock que inclou diverses interfícies de connexió tant d'USB-C com USB-A, així com vídeo HDMI, de xarxa per cable, i lector per a targetes SD i microSD.

Un dos en un que pot estalviar a molts gamers el fet de disposar d'una videoconsola i un ordinador com dos dispositius separats, encara que a un cert cost, perquè el model més bàsic surt per 925 dòlars (aproximadament la mateixa xifra en euros, dependent del canvi en el moment).

Queda per veure si els consumidors acceptaran aquest tipus de format més enllà de la màquina de Nintendo (l'Steam Deck de Valve encara no ha trepitjat el mercat), i si realment l'adoptaran com a ordinador de treball a més de com a màquina de joc, i l'impacte futur que això tindrà.

ECONOMIA

ELS PARQUETS

Joan Carles Arredondo / @joancarredondo

L'ALTRA PANDÈMIA

No calia cap bola de vidre per intuir que una crisi d'una profunditat com la que ha comportat, i està comportant, la pandèmia es traduiria en pocs guanyadors i molts perdedors. Ve a ser el mateix que dir que, amb la crisi del coronavirus, s'ha perpetuat una pandèmia de llarg recorregut com és la desigualtat. No era difícil d'intuir i, aquest mateix dilluns, l'ONG Oxfam Intermón hi posava dades, a escala global i també a escala espanyola.

L'informe analitza el primer any de pandèmia, de manera que la situació és susceptible d'haver empitjorat. Com passa cada vegada que Oxfam Intermón publica el seu informe en dates properes a la celebració del Fòrum Econòmic Mundial a la població suïssa de Davos, apareixeran veus que en qüestionaran les conclusions i la metodologia. En el fons, no deixa de ser l'escena de quedar-se mirant el dit que està assenyalant la Lluna.

Les xifres que reflecteix l'informe haurien de ser, com a mínim, una invitació a la reflexió. Ho hauria de ser, per exemple, que en el primer any de pandèmia hi hagi hagut 23 ciutadans de l'Estat espanyol amb fortunes milionàries que hagin incrementat la seva riquesa en un 29%, i que un milió de persones hagi caigut en situacions de precarietat social –impossibilitades, per exemple, de pagar amb normalitat els subministraments essencials–. O que 51.000 llars hagin arribat a quedar-se sense ingressos en aquest mateix primer any pandèmic.

Durant els primers mesos de la pandèmia, els economistes –tan donats a convertir-ho tot en gràfiques– havien pronosticat diferents vies de sortida de la crisi en forma de lletres: una ve baixa si la caiguda era immediata i la recuperació igual de ràpida, una U, si la caiguda en el punt més baix persistia durant un temps, una L, si no hi havia manera de remuntar i, finalment, una K, que era una novetat analítica: la bretxa entre els que es recuperarien ràpid i els que quedarien endarrerits s'aniria fent més gran. Aquest és l'escenari que està dibuixant l'informe d'Oxfam Intermón.

Aquesta situació no és exactament nova perquè, com assenyala un dels investigadors de l'informe, Íñigo Macías, “a Espanya, quan les coses van malament, augmenten molt ràpidament la pobresa i la desigualtat i quan van bé, disminueixen molt poc”. La doble velocitat té a veure en bona part amb el progressiu alentiment de la convergència amb l'estat del benestar d'altres països europeus. Ja sigui perquè l'economia espanyola no ha estat capaç d'anar generant els valors afegits que serien necessaris per avançar en règims salarials més elevats o per la rapidesa amb la qual es van assumir els postulats d'austeritat que van marcar les polítiques públiques de l'anterior crisi econòmica.

Fos per necessitat (Espanya va ser un dels països que més es va enfonsar en l'anterior crisi financera i els creditors exigien mesures visibles) o per ideologia (que alguna importància va tenir), la inversió pública de l'Estat va reduir-se de manera notable en els primers anys de l'anterior dècada. Va ser, a més, una retallada abrupta que va desmantellar alguns pilars de l'estat del benestar, com s'està podent comprovar en el desbordament freqüent dels serveis sanitaris, i també educatius, que està provocant la pandèmia. La retallada va ser abrupta, la recuperació d'aquells serveis perduts o reduïts, lenta.

En canvi, les escasses polítiques socials vigents han estat determinants per pal·liar els efectes de la crisi en àmplies capes de la societat. L'informe d'Oxfam Intermón assenyala el paper essencial que han tingut els coneguts com

a ERTO. De fet, l'informe indica que sense aquest tipus de mecanismes, entre els quals també inclou l'ingrés mínim vital, tot i el seu desplegament escàs, com a determinants perquè el panorama que s'ha dibuixat arran de la crisi pandèmica no sigui encara pitjor.

Si el camí necessari per pal·liar l'engrandiment de la bretxa entre rics i pobres que s'ha pogut detectar en el primer any de la crisi pandèmica és un increment de la protecció social, es fa evident la necessitat que s'incrementin els ingressos de l'Estat per tenir prou recursos per finançar aquesta solució. És cert que hi ha promeses de grans recursos per part de la Unió Europea, però la dependència de la bona voluntat de tercers no dona cap certesa de grans resultats. En canvi, sistemes fiscals més justos i més redistributius serien una fórmula que, per més que els impostos siguin els grans proscrits en determinats discursos polítics, contribuiria a un escenari de menors desigualtats.

Això és el que, segons les informacions de l'entitat social, s'estan començant a plantejar algunes economies avançades. És l'esperit, per exemple, del règim impositiu global a les grans corporacions que han acordat algunes de les grans potències. Que les grans corporacions i les principals fortunes paguin els tributs que els corresponen seria un primer pas, també, per evitar les situacions que denuncia l'informe d'Oxfam Intermón d'aquest any a escala global, que té un títol inequívoc: “Les desigualtats maten”. A tot el món, els 10 homes més rics del món han doblat la fortuna en els dos anys de crisi pandèmica, mentre que el 99% de la humanitat ha vist retallats els seus ingressos. La desigualtat és l'altra pandèmia.

INDICADORS

Mercat de motos frenat

Les matriculacions de motocicletes van tancar l'any 2021 amb un balanç negatiu, amb un descens del 5,5% que el sector atribueix principalment a la pandèmia i a la crisi dels semiconductors. Els representants del mercat de les dues rodes consideren, no obstant això, que el 2021 ha estat un any favorable i esperen que aquest 2022 es produeixi una remuntada, amb creixements de més del 10%.

Impuls emprenedor

El nombre de societats creades a Catalunya durant el novembre va créixer fins a les 1.560, és a dir, el 5,2% més que en el mateix mes del 2020, segons l'Institut Nacional d'Estadística. Si es compara amb el mateix mes del 2019, quan encara no hi havia pandèmia, l'increment és del 13%. El capital desemborsat va pujar fins a 349,4 milions d'euros, davant els 63,5 de 2020 i els 84,3 de 2019.

ALEGRIA INTERIOR

Toni Juclà / sodecaminar@gmail.com

Podar per fixar la meta

El gener és un mes de poca feina al camp i molta feina al cap, s'ha d'organitzar l'any i s'han d'establir els objectius de la temporada. Una de les úniques feines a fer és la poda, l'operació que consisteix a tallar i treure les branques per deixar la planta en les millors condicions de fructificació, com també per donar-li una forma determinada. Per tant, el podador determinarà el desenvolupament del fruïter. Però quan tinc clar el concepte sempre em ve la mateixa pregunta: És essencial la poda? Ja que en moltes ocasions simplement ho fem perquè és hivern, i no tenim res més per distreure'ns ni per fer al tros. Quan podem només perquè toca fer-ho, sense cap mena de criteri, la planta acabarà emmalaltint i potser arribarà a fer-nos nosa i qualsevol excusa serà bona per tallar-la, i això sense que hi hagi cap autocrítica en la gestió.

Així, la resposta a la pregunta només pot ser una: tot depèn de l'objectiu. És a dir, deixar una pomera del costat del camí al seu propi criteri farà que centenars de pometes beneficiïn a tots els caminants. Com també és necessari podar les plantades en un camp, per obtenir unes pomes grans i carneses que tenen bon mercat i així donen feina a molt temporers que no tenen terra permanent on poder treballar.

En definitiva, tot implica fixar la meta. L'aplicació pràctica del propòsit ha de ser extremadament simple, encara que inequívoca, perquè els mitjans tinguin un sentit clar i gens dubtós, a més de tenir clar que tot opera en un marc més general encara que l'aplicació pràctica sigui específica. Dit d'una altra manera, poda l'arbre amb un propòsit productiu tenint en compte que el resultat final depèn en gran part de les condicions meteorològiques. Tot i dependre de coses externes és essencial utilitzar el convenciment a l'hora de tallar cada branca com en cada situació concreta de la vida. I en cas de no saber què fer, preguntar-se: quin propòsit té aquesta situació? On he decidit arribar?

L'objectiu s'ha de definir al principi i així fixar el resultat, tot i que per norma general deixem que la situació es converteixi en el que determina el resultat, que pot ser qualsevol cosa i que de normal comporta un desequilibri. Si seguim amb la metàfora de la poda, volem modificar l'estructura del fruïter un cop ja ha crescut per collir les pomes de dalt de tot, quan el més normal és fer servir una escala per arribar-hi. És necessari establir un propòsit per harmonitzar els mitjans que simplement permeten percebre la situació com un mitjà més per assolir el propòsit. Si la situació s'usa a favor del seny, sorgeix l'alegria interior, tenint en compte que la veritat ve pel seu propi peu, i si un experimenta pau és que hi ha seny en les seves accions sobre cada situació. Tenir la veritat com a propòsit demana fe, que està implícita en l'acceptació de la teva meta.

HORÒSCOP

Roser Bona

Del 21-01-2022 al 27-01-2022

ÀRIES (Del 21 de març al 20 d'abril)

Pot ser que un viatge es desmunti i toqui esperar una mica. Si tens contactes a l'estranger, pots tenir-ne notícies novament. Et torna a interessar la pràctica esportiva.

TAURE (Del 21 d'abril al 20 de maig)

El Sol per Casa X enfoca el sector professional. Sembla que és moment de plantejar-te què vols fer realment amb el teu futur laboral. L'amor pot aparèixer en un viatge.

BESSONS (Del 21 de maig al 21 de juny)

Temps per filosofar, per prendre distància d'alguns problemes i sortir de l'habitual subjectivitat. Possible atracció fatal que pot portar a una relació sentimental.

CRANC (Del 22 de juny al 21 de juliol)

El Sol per la Casa VIII inclina a enfrontar algunes pors, com per exemple no poder fer front a les obligacions econòmiques. Període més tranquil pel que fa a la feina.

LLEÓ (Del 22 de juliol al 23 d'agost)

Si acabes d'iniciar una relació sentimental, pots sentir una mica de por a perdre la llibertat. Al sector de la salut es poden donar facilitats. Més bon ambient laboral.

VERGE (Del 24 d'agost al 23 de setembre)

Venus i Mart al sector de l'amor col·laboren perquè trobis algú amb qui tinguis bona connexió. Si tens parella, les dificultats es posen damunt la taula per solucionar-les.

BALANÇA (Del 24 de setembre al 23 d'octubre)

Pots gaudir de més tranquil·litat interior perquè has après a gestionar millor les emocions. Possibles admiradors secrets et faran saber d'alguna manera el seu interès.

ESCORPÍ (Del 24 d'octubre al 22 de novembre)

Etapla per fer front a temes familiars, possiblement relacionats amb persones d'edat avançada. Amb Mart a Casa III pots expressar-te amb veu més alta. S'aconsella prudència.

SAGITARI (Del 23 de novembre al 21 de desembre)

No vols continuar mantenint silenci vers un assumpte. Tot i les despeses, també tens entrades de diners que equilibren l'economia. Et plantejges tenir una nova font d'ingressos.

CAPRICORN (Del 22 de desembre al 20 de gener)

El sector de l'economia demana la teva atenció. Cal posar els números en ordre per no endeutar-te massa. Resultes més atractiu que de costum i això porta nous pretendents.

AQUARI (Del 21 de gener al 19 de febrer)

Enhorabona! El Sol entra al teu signe, renovant energia i il·lusions. Tens ganes d'innovar, fer més vida social i augmentar els contactes. Retorn d'una vella amistat.

PEIXOS (Del 20 de febrer al 20 de març)

El Sol transitant per la Casa XII inclina a un temps de reconexió amb el teu món més íntim. Gaudeixes de la solitud i somies despert. Penses molt en algú del passat.

CINEMA

LA CRÍTICA DE LA SETMANA

Joan Millaret Valls

'El callejón de las almas perdidas'

De Guillermo del Toro
Refutació del gènere fantàstic

Guillermo del Toro du a terme un luxós *remake* d'*El callejón de las almas perdidas*/*Nightmare Alley* (1947, Edmund Goulding), adaptació de la novel·la de 1946 de William Lindsay Gresham, canviant l'atmosfera del *noir* en contrastat blanc i negre en benefici del tractament exuberant del color i els espais. Un sinistre i inquietant pròleg ens introdueix el personatge principal, Stanton Carlisle (Bradley Cooper), un home que es desfà d'un cadàver, cremant-lo, escena que culmina amb una imatge potent de la casa en flames dalt d'un turó. Stanton esdevé un vagabund sense ofici ni benefici, fins que acaba trobant feina en un circ ambulant regit per Clement Hoately (Willem Dafoe).

En el microcosmos del circ, Stanton queda impactat per una criatura humana engabiada de trets monstruosos, atracció de fira al qual alimenten amb pollastres que ell queixala i dessagna com una bèstia davant de les esgarifances de la gent. Enmig de la variada fauna humana que habita aquest petit món circense, Stanton farà amistat sobretot amb Zeena (Toni Collette) i el seu marit, Pete (David Strathairn), un home alcoholitzat. Ambdós treballen en un número d'espiritisme endevinant fets i traumes de la gent que assisteix a la demostració mentre Stanton aprèn els gestos i trucs secrets del xou. I és que el trepa Stanton ambiciona crear un espectacle propi.

Així, amb una noia del circ, per la qual se sent atret, Mary Elizabeth Molly Cahill (Ronney Mara), li proposa millorar el seu número, a base de descàrregues elèctriques,

simulant la seva execució en una cadira elèctrica. Un cop assolit l'aprenentatge i l'excel·lència en la tècnica del mentalisme, Stanton abandona el circ juntament amb Molly per guanyar més diners actuant plegats en aquesta especialitat en hotels de luxe. Però l'ambició crematística de Stanton no té límits i decideix entabanar gent poderosa guanyant-se la col·laboració d'una cèlebre psicoanalista, Lilith Ritter (Cate Blanchett), la qual té informació secreta i privilegiada de diferents pacients de les elits de la ciutat.

El callejón de las almas perdidas encaixa en la clàssica estructura d'ascens i caiguda d'un ningú que assoleix l'èxit per acabar devorat per la fama i el poder. L'alè fatalista del cinema negre perviu en aquest admirable film on, per exemple, les flames de l'inici empaiten el protagonista en diversos moments, un element recurrent associat a la culpa del crim, el seu pecat original. Fins i tot conserva una figura tan emblemàtica del gènere com la *femme fatale*, aquí encarnada per Lilith. Del Toro sembla que deixa de banda el característic alè fantàstic que nodreix el seu cinema, segell ben distingible en films com *El laberinto del fauno* (2006) o l'oscaritzada *La forma del agua* (2017), per centrar-se en el món dels *freaks* i l'atmosfera grotesca del circ ambulant, i els riscos i perills de les sessions espiritistes. I és que les atraccions circenses, l'exhibició de criatures semihumanes o les endevinacions en l'espiritisme acaben per refutar el mateix gènere fantàstic.

OFERTA CULTURAL

M. Erra / T. Terradas

Alberto San Juan acosta Lorca a Montornès

'Nueva York en un poeta'. Amb Albert San Juan i un quartet de músics. Teatre Margarida Xirgu, Montornès del Vallès. Dissabte 22 de gener, 20.00.

L'actor Alberto San Juan es posa a la pell de Federico García Lorca per recuperar la presentació del llibre que el poeta va fer a la Residencia de Señoritas. I ho fa acompanyat d'un quartet de músics que recuperen la música que Lorca escoltava a Nova York.

Sol Picó, al Cirvianum

'Malditas plumas'. Teatre Cirvianum, Torelló. Dissabte, 22 de gener, 20.00h.

Arriba a Torelló aquest espectacle a cavall de la ficció i la realitat, amb la ironia i el sentit de l'humor que caracteritzen el llenguatge de Sol Picó, per retratar la història d'una vedet del Paral·lel barceloní.

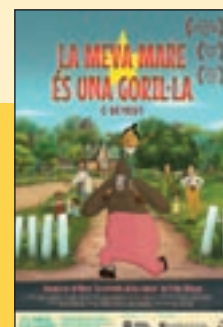
CINECLUB

'Fue la mano de Dios'

Itàlia, 2021 Dir.: Paolo Sorrentino. Drama - comèdia. La història d'un noi, Fabinetto Schisa (Filippo Scotti), al turbulent Nàpols dels anys vuitanta. A *Fue la mano de Dios* hi ha lloc per a alegres sorpreses, com l'arribada del llegendari futbolista Diego Maradona, i per a una tragèdia igual d'imprevista. El destí interpreta el seu paper, l'alegria i la desgràcia s'entrellacen i el futur de Fabinetto torna a rodar. Sorrentino torna a la ciutat que el va veure néixer per explicar la seva història més personal: un relat sobre el destí i la família, els esports i el cinema, l'amor i la pèrdua.

CINEMA EDISON
22 de gener de 2022
18h i 20.45 (VO)
23 de gener de 2022
18h (VO)
Granollers

'La meva mare és una goril·la'

Suècia, Noruega i Dinamarca, 2021. Linda Hambäck. No hi ha res que la Jana desitgi més que una mare. Els seus 8 anys de vida els ha viscut a l'orfenat La Ginesta. Un dia, un Volvo Amazon atrotinat apareix de la llunyania i en surt una goril·la que tria la Jana per viure amb ella. La Jana marxa amb la goril·la i ben aviat s'adonen que tenen més coses en comú del que pensaven. Però malauradament, tot just quan comencen a sentir-se bé juntes, el Tord, del govern municipal, apareix i les amenaça de tornar la Jana a l'orfenat. Una adaptació del llibre *La estrella de los simios* (*Apstjärnan*) de Frida Nilsson.

PETIT EDISON
23 de gener de 2022
12h
Granollers

CINEMES

AGENTES 355

EUA 2022. Dir. Simon Kinberg. Amb Jessica Chastain, Penélope Cruz, Diane Kruger i Lupita Nyong'o. Thriller. Quan una arma ultrasecreta cau en mans d'uns perillosos mercenaris, l'agent especial de la CIA, Mason Brown ha d'unir forces amb l'agent alemanya Marie, l'exaliada del MI6 i especialista en informàtica Khadijah, i l'experta psicòloga colombiana Graciela, en una missió letal i vertiginosa per recuperar-la. Mentrestant, una misteriosa dona, Lin Mi Sheng, segueix tots els seus passos. Juntes hauran de superar els seus conflictes personals i utilitzar els seus talents i experiència per salvar el món. En el camí, es convertiran en camarades i amigues, i formaran un nou grup letal: 355. Nom que adopten de la primera dona espia en la Revolució Americana.

BUSCANDO LA MÁGICA DOREMI

Japó 2020. Dir. Junichi Sato i Haruka Kamatani. Animació. Miri Yoshizuki és una oficinista de 27 anys que torna al Japó. Sora Nagase és

una estudiant universitària de 22 anys que aspira a convertir-se en professora. Reika Kawatani és una treballadora a temps parcial en una botiga d'*okonomiyaki* de 20 anys. Malgrat ser tan diferents, alguna cosa les uneix, una gemma màgica, que les portarà a una màgica aventura. Pel·lícula de la sèrie *anime La màgica Do-Re-Mi*, amb motiu del seu vintè aniversari.

DELICIOSO

França 2021. Dir. Eric Besnard. Amb Grégory Gadebois i Isabelle Carré. Comèdia. França, 1789, en els dies previs a la Revolució. Amb l'ajuda d'una jove de grans habilitats, un xef que ha estat acomiadat pel seu senyor troba la força per alliberar-se de la seva posició com a servent i obrir el primer restaurant del país.

EL CALLEJÓN DE LAS ALMAS PERDIDAS

EUA 2021. Dir. Guillermo del Toro. Amb Bradley Cooper i Cate Blanchett. Drama. Finals dels anys 30, els Estats Units. Stanton Carlisle és un home que tracta de forjar-se un futur

prometedor. El seu primer destí és acabar treballant en un circ, on coneixerà a tota mena de singulars personalitats. Aquest lloc recull a diferents talents, dels quals Stanton sabrà treure'ls partit, com és el cas de Molly, una jove extraordinària amb la qual marxarà a la ciutat per crear el seu propi espectacle. Però, no satisfet amb aquest triomf, Stanton s'aliarà amb una misteriosa dona anomenada Lillith per crear un perillós entramat per aconseguir el major èxit possible.

EL MÉTODO WILLIAMS

EUA 2021. Dir. Reinaldo Marcus Green. Amb Will Smith i Demi Singleton. Drama. Biopic sobre Richard Williams, un pare inassequible al desànim que va ajudar a criar dues de les esportistes més extraordinàries de tots els temps, dues atletes que van acabar canviant per sempre l'esport del tennis. Richard tenia una visió molt clara del futur de les seves filles i, servint-se de mètodes poc convencionals, va elaborar un pla que portaria Venus i Serena Williams dels carrers de Compton, Califòrnia,

a l'olimp de l'esport i les va convertir en icones llegendàries.

LUNÁTICOS

Alemanya 2021. Dir. Ali Samadi Ahadi. Animació. Basat en un dels llibres infantils més populars d'Alemanya, *Moonbound* explica la història del petit Pete, que s'embarca en un viatge encantador juntament amb l'escarabat, el Sr. Zoomzeman i Sandman per rescatar a la seva germana petita del malvat Moon Man.

MADELEINE COLLINS

França 2021. Dir. Antoine Barraud. Amb Virginie Efira i Bruno Salomone. Thriller. Judith porta una doble vida entre Suïssa i França. D'una banda, Abdel, amb qui està criant la seva filla en comú. De l'altra, Melvil, amb qui té dos fills una mica més grans. A poc a poc, aquest fràgil equilibri fet de mentides, secrets i anades i vingudes es va fracturant. Davant el desemascament, Judith tria la fugida cap endavant.

SCREAM

EUA 2022. Dir. Matt Bettinelli-Olpin i Tyler Gillett. Amb Courteney Cox, Neve Campbell i David Arquette. Terror. El malson ha tornat. Vint-i-cinc anys després que tinguessin lloc aquells brutals assassinats al poble

de Woodsboro, Califòrnia, i commocionessin els seus habitants, un nou assassí ha tornat. Fent servir el mateix rostre que Ghostface, el nou agressor començarà a atacar un grup d'adolescents per treure a la llum secrets del mortífer passat del poble.

SPIDER-MAN NO WAY HOME

Estats Units 2021. Dir. Jon Watts. Amb Tom Holland, Zendaya i Benedict Cumberbatch. Ciència-ficció. Per primera vegada en la història cinematogràfica de Spider-Man, el nostre heroi, veí i amic és desemmascarat, i per tant ja no és capaç de separar la seva vida normal dels enormes riscos que comporta ser un superheroï. Quan demana ajuda al doctor Strange, els riscos passen a ser encara més perillosos i l'obliguen a descobrir el que realment significa ser Spider-Man. Seqüela de *Spider-Man: Far from Home*.

THE KING'S MAN: LA PRIMERA MISIÓN

Regne Unit 2021. Dir. Matthew Vaughn. Amb Harris Dickinson i Ralph Fiennes. Comèdia. Un home haurà de lluitar contra rellotge per aturar un grup format pels tirans i les ments criminals més malvades de la història, que s'han unit per desencadenar una guerra que matarà milions de persones.

CARTELLERA

CAMPRODON	Divendres	Dissabte	Diumenge	Dilluns
Casal Camprodoní	Una libreria en París	-	18.00 i 22.00	18.00 i 21.00
RIBES DE FRESER	Divendres	Dissabte	Diumenge	Dilluns
Catalunya	Concert filmat de Duke Ellington	-	19.00	-
RIPOLL	Divendres	Dissabte	Diumenge	Dilluns
Comtal	Delicioso	-	18.00	19.45
	Matrix resurreccions	-	20.30	17.00
VIC	Divendres	Dissabte	Diumenge	Dimarts
L'Atlàntida	Nezha i el rei dels dracs	-	-	17.00 (Cineclub Xic)
	Amèrica (VOSE)	-	-	20.00 (Cineclub Vic)
VIC	Divendres	Dissabte i diumenge	De dilluns a dijous	
Sucre	El callejón de las almas perdidas	19.00 i 22.10	11.20 (ds.), 11.30 (dg.), 16.15, 19.00 i 22.00	18.15, 20.30 i 21.30
	El método Williams	17.40, 20.00 i 22.25	11.40 (dg.), 17.30, 20.00 i 22.30	17.50 i 21.40
	Agentes 355	17.40, 20.20 i 22.40	11.45 (dg.), 16.15, 20.10 i 22.45	19.30 i 21.50
	El callejón de las (...) (VOSE)	22.20	21.45	21.40
	Scream	17.40, 19.55 i 22.40	17.20, 19.35 i 22.55	19.00
	Lunáticos (cat.)	17.40	11.40 (dg.), 15.40 i 17.45	17.45
	Buscando la mágica Doremi (cat.)	17.35	11.55 (dg.), 15.45 i 17.55	17.45
	Madeleine Collins (VOSE)	-	-	19.40
	Libertad	-	20.55	19.40
	Delicioso	20.20	-	-

West Side Story (VOSE)	19.25	19.25	-
The King's Man: La primera misión	-	15.20	-
¡Canta! 2	-	17.50	19.25
¡Canta! 2 (cat.)	17.40	11.50 (dg.) i 15.50	17.35
West Side Story	22.10	21.50	21.30
Matrix resurrections	21.45	21.40	21.40
Spider-man no way home	19.20 i 22.15	11.25, 15.25, 18.45 i 22.15	18.30 i 21.30
Spider-man no way home (3D)	17.35	18.10	-
Mamá o papá	19.45	15.50 i 19.40	17.40
Encanto	-	11.35	-

CARDEDEU		Divendres	Dissabte	Diumenge	Dijous
Esbarjo	El amor en su lugar	20.00	20.00	19.00	-
	La Bella i el circ màgic	-	-	17.00	-
	La tierra de los hijos	-	-	-	20.00

LA GARRIGA		Divendres	Dissabte	Diumenge	Dilluns
Alhambra	Una librería en París	18.30	17.00	16.30	18.00
	Delicioso	20.15	18.45	-	19.45
	West Side Story	-	20.45 (VOSE)	-	-
	La meva mare és una goril·la	-	-	12.00	-
	Al este del Edén	-	-	19.30 (VOSE)	-

GRANOLLERS		Divendres	Dissabte	Diumenge	Dijous
Edison	Fue la mano de Dios	19.00 (VOSE)	18.00 i 20.45 (VOSE)	18.00 (VOSE)	-
	La meva mare és una goril·la	-	-	12.00	-
	Carme (Òpera)	-	-	-	19.00

GRANOLLERS		De divendres a dijous
Ocine	Spider-man no way home	17.00 / 18.10 i 21.00 / 19.30 i 22.15
	Agentes 355	20.00 i 22.30 / 16.00 i 18.30
	Scream (Atmos)	15.50, 18.00, 20.15 i 22.30
	Spider-man no way home (Atmos)	16.00 i 19.00
	El callejón de las almas (...) (Atmos)	21.45
	El callejón de las almas perdidas	16.15 i 19.15 / 20.30
	El método Williams	22.15 / 16.30 / 18.00 i 20.45 (dj. VOSE)
	Encanto	16.00
	Matrix resurrections	19.15 i 22.15
	¡Canta! 2	17.15 i 19.30 / 16.10 i 18.20
	Mamá o papá	21.45 / 16.30 i 18.30
	Clifford, el gran perro rojo	16.00
	West Side Story	21.00
	Lunáticos	16.00 i 17.45
	Scream	19.30
	El contador de cartas	21.45
	The King's Man: La primera misión	17.00 / 22.15
	Buscando la mágica Doremi (cat.)	20.30

SANT CELONI		Divendres	Dissabte i diumenge	Dimecres
Ocine	Lunáticos	17.45	17.45	17.45
	Anton (V.O.)	20.00	-	-
	Agentes 355	21.00 i 22.00	16.00, 19.30 i 22.00	19.30 i 22.00
	El callejón de las almas perdidas	18.00 i 21.00	16.10, 19.00 i 21.00	19.00 i 21.00
	Spider-man no way home	19.00 i 22.00	16.00, 19.00 i 22.00	19.00 i 22.00
	Scream	18.00, 20.10 i 22.20	18.00, 20.10 i 22.20	18.00, 20.10 i 22.20
	¡Canta! 2	18.30	18.30	18.30
	Lunáticos (cat.)	-	16.00	-
	Matrix resurrections	-	21.50	21.50
	Buscando la mágica Doremi (cat.)	-	16.15	-

PASSATEMPS

MOTS ENCREUATS

Pau Vidal

1													
2													
3													
4													
5													
6													
7													
8													
9													
10													
11													
12													
13													

HORIZONTALS: 1. Artístic combat entre un de fort i un d'armat que té lloc en algunes places / 2. Es fa quasi odiosa, de tan desvagada. Aneu amb avió cap a l'oest / 3. Abracen la Xènia. Fer fora, allunyar, els bandits. Esclaten a riure / 4. Es va fer cantant quan va acabar amb la neurastènia. Aquesta no s'ha fet re, és feta a l'antiga / 5. Fet saltar enlaire d'alegria col·lectiva. Aquest vaixell també va cap a l'oest / 6. Un i gràcies. Home de geni?: no, és que no té fissures. Cinc-cents i més gràcies / 7. Àrab descendent d'Agar. Va vaticinar el caos de Colera / 8. No fan llits ans sòls. Prou mesquins per posar fi als vodevils / 9. Tota l'andalusa castissa. Demanada per escrit / 10. Aquests, més que sortir de l'armari, ara hi tornen. La Dèlia disfressada de noi també a l'antiga / 11. Marges de benefici. Sembla que caigui de dalt, aquesta aleta. Les ribonucleiques / 12. Que no porta cua. Repassi una mica en Quítero per dissimular-lo / 13. Lligui la corretja al cap de la bèstia. Bessones del cacic.

VERTICALS: 1. Com l'alcoholèmia però molt més tòxica. Hi ha marits que triguen anys a trobar-ne / 2. Eскурça el pes i allarga el preu. El component menys sangonós de l'hemoglobina / 3. Ai, el cor d'en Quim! Subministrar-se la dosi de Ventolín. Al centre de Cuba / 4. Al carrer es diu assalt i a l'autopista peatge. L'Eric marejat a l'interior dels Micres / 5. Mala saó. De la substància que provoca el vòmit (amb ètica, això sí). Mor en estranyes circumstàncies / 6. Condueixo els assumptes com un argentí. No tothom se'n surt, d'un espant així / 7. A la punta de la llengua. Petits rèptils que ni per jugar a rugbi serveixen. Síntomes de dermatosi / 8. Cobrador de l'impost pel programa d'en Jesús. La tieta disfressada de monjo / 9. Éreu dins l'ascensor. Comestible com la navalla però més bufó / 10. Al cor de tot fill. Assassí que ningú ha pogut jutjar mai. Limiten el quec / 11. La reina de les artèries. Bub, bub, per exemple / 12. Segons com dinaves posaves en evidència els aliments. Que injust, decapitar el cínic!

SUDOKUS

AMIC

Ompli la quadrícula de 9x9 caselles dividides en subquadrícules de 3x3 amb les xifres de l'1 al 9. No s'ha de repetir cap xifra en una mateixa fila, columna o subquadrícula.

Dificultat: mitjana

		6		9				
	4			7			9	2
			4	5		1		
				1	5		3	
1				9		2	4	
5			3	4		6		9
	9	5						
3	1	2					5	4
		8		3		9		

Dificultat: difícil

			5			3		
			9		2		1	6
9		5	3		1			4
	2	6		5				
8					9	7	3	
5			7	1				
2						6		
6	8				5	9		
		1				4	7	

SOLUCIONS

6	7	8	5	3	4	9	2	1
3	1	2	9	6	7	8	5	4
4	9	5	8	2	1	3	6	7
5	2	7	3	4	8	6	1	9
1	8	3	7	9	6	2	4	5
9	6	4	2	1	5	7	3	8
7	3	9	4	5	2	1	8	6
8	4	1	6	7	3	5	9	2
2	5	6	1	8	9	4	7	3

Dificultat: mitjana

3	5	1	2	9	6	4	7	8
6	8	7	4	3	5	9	2	1
2	4	9	1	8	7	6	5	3
5	9	3	7	1	4	8	6	2
8	1	4	6	2	9	7	3	5
7	2	6	8	5	3	1	4	9
9	7	5	3	6	1	2	8	4
4	3	8	9	7	2	5	1	6
1	6	2	5	4	8	3	9	7

Dificultat: difícil

C	C		R	S	E	C	A	B	C
U	I	O	T	O	R	E	L	O	U
R	N		A	L	C	A	U	D	A
D	I		E	L	S	I	C	S	E
A	D		I	N	S	T	A	D	A
S	I		L	L	I	T	E	N	V
I	E		O	R	A	C	L	E	A
I			O	G	E	N	I		I
N			J	A	T		U	A	N
A			E	R	N	E	S	T	A
R			A	N	D	I	R		I
V			O	S	A	U	E	L	O
I			A	O	U	I	A		